

КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ТЕХНОЛОШКОГ ВИШКА

Без примене критеријума незаконито је одређивање технолошког вишка једног запосленог, од више извршилаца на истом радном месту.

Из образложења: Наиме, да би послодавац због технолошких, економских и организационих промена могао запосленом да откаже уговор о раду применом чл. 101. став 1. тач. 8. Закона о раду ("Сл. гласник РС" бр. 70/01 и 73/01), потребно је да за то постоји и оправдан разлог. То значи да је и тужени, приликом одређивања ко ће од запослених бити оглашен технолошким вишком (на радном месту на коме је Правилником туженог број извршилаца смањен са три на два), био у обавези да примени критеријуме прописане одредбом чл. 9, 10, 11. и 12. Општег колективног уговора ("Сл. гласник РС" бр. 22/97, који је био на снази у време доношења решења), што је у конкретном случају изостало. Доношењем одлуке којом послодавац, без примене критеријума, одређује технолошким вишком једног запосленог, од више извршилаца на истом радном месту, чини је незаконитом, па је и одлука туженог као таква, правилно поништена. Правна последица правноснажне одлуке о незаконитом престанку радног односа је враћање запосленог на рад, па је правилном применом чл. 108. Закона о раду, побијаном одлуком и у овом делу тужбени захтев усвојен. Наводима у ревизији, којима се истиче да је тужени, као основни критеријум ценио однос запослених према раду, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, због чега се, у складу са чланом 398. став 2. ЗПП, ревизија не може изјавити. Међутим, треба имати у виду, да у конкретном случају тужени није ни могао донети одлуку о престанку радног односа тужиоцу, применом наведеног критеријума због тужиочевог лошег односа према раду, с обзиром да је, према утврђеном чињеничном стању, тужилац управо одлукама и поступцима туженог онемогућен да обавља послове свог радног места (а један једини задатак који је добио од послодавца је успешно и благовремено обавио), јер би таква одлука туженог упућивала на злоупотребу института технолошког вишка, што би одлуку такође чинило незаконитом.

(Пресуда Врховног касационог суда Рев. 73/10, од 14. априла 2010)